

2. Aardenburg - 9 september 1962.

Wat is het moeilijk om een goed verslag te maken over een zo schone en welgelukte namiddag!

Te Westkapelle geraakte iedereen ten slotte toch in een auto. We lieten de kudde van toeristen doelloos in Sluis slenteren, reden voorbij Draaibrugge (in 1830 lag hier nog een houten draaibrug) op de brede baan die tot in 1813 een water was "de haven van Aardenburg", en draaiden de Kaaipoort binnen. Op de Markt, waar de heren J.J. Rosseel en W. Dierick ons begroetten, stonden we allen een beetje verbaasd over het groot aantal aanwezigen (meer dan 70!) en over het uitzonderlijk lief zonneweertje.

In de St-Baafskerk werden we ontvangen door de eerste wethouder van Aardenburg, dhr Lansu. Met een gulhartige welsprekendheid heette hij onze Kring welkom in naam van de stad en sprak de hoop uit dat de twee delen van Vlaanderen, langs weerskanten van de Schreef, steeds nauwer zullen samenwerken. We wisten direkt hoe oprecht vriendschappelijk wij in Aardenburg ontvangen werden.

Dan werden we "overgeleverd" aan de twee specialisten: dhr Rosseel kerkvoogd van St-Baafs en dhr van Hinte, kunstenaar en amatuer-archeoloog, lid van onze Kring. Dit zijn de twee mensen die voor de St-Baafskerk en voor de Romeinse Opgravingen de ziel en de stuwkracht zijn geweest - en wij bewonderen hun resultaten!

Het werd eerst een leerzame rondleiding om de architectuur van het gebouw te begrijpen: de voorkerk in scheldegotiek met sterk romaanse inslag en de hoogkoren in laatgotiek als hallekerk. We zagen die kerk voor de oorlog, onherkenbaar; na de oorlog treurden we om het puin en tussen 1950 en 1959 bewonderden we de verstandige restauratie. Nu is het een parel!

Wij leerden veel over de gemetselde graven of sarcofagen, van binnen met fraaie fresco's versierd en daterend uit de 12e tot de vroeg-15e eeuw: mooi en vol zinrijke symbolen. Opvallend schoon is ook de barokke predikstoel, afkomstig uit een kerk in Vlaanderen.

Langs de buitenkant is de kerk voor kenners van de bouwgeschiedenis een sprekend boek. Wij keken graag naar de 17e eeuwse voorgevel en de eigen karakteristieke bekroning van de toren met zijn scheepje als windwijzer: Aardenburg de oudste haven uit ons gewest.

De talrijke groep verdeelde zich in tweeën: de enen gingen eerst naar de opgravingen, de anderen naar het museum. Op een zandrug woonden hier reeds mensen in het mesolithicum (\pm 5000 v. Chr.) en Aardenburg was een betrekkelijk belangrijke nederzetting in de Romeinse tijd. Kijk hier de paalresten van een grote woning, daar een romeins straatje, een waterput, een heidens tempeltje, een laag oesterschelpen uit Engeland ingevoerd door koopkrachtige officieren (?). Hier werden vondsten gedaan uit de 9e eeuw, zoals het enig kostbare gouden muntje; honderden muntstukken, allerlei potscherven, resten van bewoning uit vele eeuwen. We kijken verlangend uit naar het verslag van de heer Ir Trimpe Burger, die de wetenschappelijke opgravingen namens de Rijksdienst leidt.

In het kleine museum, een deeltje van de gevonden voorwerpen: sierlijke amforen, gestempelde dakpannen, terra sigliata, zolen van soldatensandalen, en veel Vlaams grijs aardewerk uit de romeinse periode. Daarnevens gebruiksvoorwerpen in vuursteen of rendierbeen uit de voorhistorie, kostbaar brons uit de rometijd, geglazuurd bankeramiek en blauw aardewerk uit de vroege middeleeuwen, schaatsen uit been (glissen). Ik kan hier geen kataloog opmaken, maar we vonden er zelfs het gebakken spaarpotje zoals er eentje in de keuken van de voorzitter pronkt.

Als onze Buren iets doen, doen ze het goed! De heer Lansu nodigde ons allen uit op de Elderschans, waar het oude Aardenburg een modern ontspanningsoord heeft aangelegd met speeltuin, zwembad, tenniscourts en al. Daar werd geheel de groep namens de stad "getraktoerd" met sigaren en verfrissing. Wat een koninklijke ontvangst! Zo een namiddag doet niet alleen deugd aan het verstand, maar vooral ook aan het hart. En daarbij hebben die mensen er een handje van weg om u te doen geloven dat ge hen daarmee nog zelf een plezier hebt gedaan! Er werd nog een heel tijdje lustig en interessant nagepraat. Onze Voorzitter noemde het terecht een hoogdag voor onze jonge Kring. Hoe kunnen wij de heren Larsu, Rosseel, van Hinte en Dierick genoeg bedanken? Het eindigde op een uitnodiging om terug te keren: er is in Aardenburg nog wel meer te zien!

De tijd vorderde snel en langs de militaire banen uit de 17e eeuw, reden wij naar Sluis en Westkapelle terug.

Wat houd ik toch zielsveel van die land en zijn heerlijk verleden!

Br. G.

§§§§§§§§§§§§

3. Het Gulden Vlies - 23 september 1962.

Het bestuur van St-Guthagokring betaalde het grootste deel van het entreegeld tot de tentoonstelling van het Gulden Vlies en tot het Gruuthuuse-museum. Te 3 uur trokken we binnen met een 35 tal aanwezigen. Het was onmogelijk in groep de belangrijke verzameling portretten, miniaturen en juwelen te bezichtigen: er waren te veel andere bezoekers. Tegen 5 uur hadden de meesten toch alles gezien en een 25 liefhebbers wandelden nog een uur rond langs de zo kostbare kollekties in Gruuthuuse. Het werd weer een sukses. De hardnekkigste heemkundigen geraakten naderhand niet uitgepraat ... over Dudzele. Daar komt nog een goeie Heemkundige Wandeling van. Ja, de Kring Sint-Guthago leeft en heeft veel reden van bestaan.

